

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 18 • Τεύχος 10

Η ΔΥΝΑΜΗ ΕΝΟΣ ΧΑΜΟΓΕΛΟΥ

Πώς μπορεί να
αλλάξει κάποιον

Με φόρα και τόλμη

Το μυστικό της νίκης

Η ιστορία με τον Τζορτζ

Όχι άλλο πια
το «Κορόιδο»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΦΥΤΕΥΟΝΤΑΣ ΔΕΝΔΡΑ

«Ο Άνθρωπος Που Φύτευε Δένδρα», του Jean Giono, είναι η αλληγορική ιστορία για τον Elzéard Bouffier, έναν ταπεινό βοσκό, ο οποίος από μόνος του κατάφερε να μεταμορφώσει μια άγονη τοποθεσία στη νότια Γαλλία, με το να φυτεύει κουκούτσια από διάφορους καρπούς ενώ έβσκε κάθε μέρα τα πρόβατά του και σε διαφορετική τοποθεσία. Είναι επίσης και ο εμπνευστής του συνθήματος που υπάρχει στο εξώφυλλο κάθε τεύχους του *Activated*: «Άλλαξε τη ζωή σου. Άλλαξε τον κόσμο».

Στην ιστορία αυτή, οι δεκαετίες εργασίας ενός βοσκού είχαν ως αποτέλεσμα να αναδασωθεί μια ολόκληρη περιοχή, κάτι το οποίο βοήθησε να επανέλθουν τα άγρια ζώα, να διατηρηθούν οι πηγές και να βελτιωθεί το χώμα της γης ώστε να μπορεί να καλλιεργηθεί. Ως επακόλουθο, περισσότεροι άνθρωποι μετακόμισαν σε αυτή την άλλοτε άγονη περιοχή, η οποία ξαναπήρε ζωή και ευδοκίμησε.

Η ιστορία μας αναφέρει, πως ο Elzéard ξεκίνησε την αποστολή του αφότου ο μοναδικός του γιος και η σύζυγός του απεβίωσαν. Πολλοί άλλοι θα είχαν εγκλωβιστεί στη θλίψη τους ή θα είχαν απορρίψει την όλη ιδέα σαν ανόητη, κάτι το αδύνατο ή ότι δεν ήταν δική τους ευθύνη να κάνουν κάτι τέτοιο. Όμως αυτός έκανε πράξη την εμπνευσμένη του ιδέα και σιγά-σιγά και σίγουρα άλλαξε το δικό του μέρος του κόσμου.

Ο στόχος του ήταν ξεκάθαρος και το σχέδιο του απλό. Πιθανόν να μην ξεκίνησε να αλλάξει τον κόσμο του σε τόσο μεγάλο βαθμό, όμως τα καλά πράγματα έχουν τον τρόπο τους να αυγατίζουν όταν εμείς αποδεχθούμε την πρόκληση. Οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι δεν εμπόδισαν την προσπάθειά του, ούτε κάποιες άλλες φαινομενικά ανυπέβλητες δυσκολίες και καθυστερήσεις. Όταν αντιλήφθηκε ότι τα πρόβατά του ροκάνιζαν τα δενδρύλλια, στράφηκε στη μελισσοκομία. Όταν μια χρονιά, τα 10.000 δενδρύλλια από σφεντάμι ξεράθηκαν, την επόμενη χρονιά φύτεψε οξίες και αυτό με περισσότερη επιτυχία.

Συχνά τα σπουδαία κατορθώματα, είναι αποτέλεσμα υπομονής και επιμονής. Το έργο του δεν ήταν ιδιαίτερο δύσκολο, όμως αυτός συνέχιζε να το κάνει καθημερινά για δεκαετίες, σε συνεργασία με τον Θεό, κάνοντας αυτό που μπορούσε να κάνει και έχοντας εμπιστοσύνη στον Θεό να κάνει τα υπόλοιπα.

Μήπως κι εσείς έχετε σκεφτεί να κάνετε κάτι κάπως τρελό και ακατόρθωτο; Με τη βοήθεια του Θεού, ίσως και να μην είναι και τόσο τρελό ή αδύνατο όσο νομίζετε. Ξεκινήστε. Αλλάζτε τη ζωή σας. Αλλάζτε τον κόσμο σας.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2017 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-201-X

Ο ρόλος του κλόουν και του γιατρού συνταυτίζονται: Ανυψώνουν το ηθικό και ανακουφίζουν από τον πόνο.
— Πατς Άνταμς (γεννημένος το 1945)

ΑΦΗΣΕ ΤΟ ΦΟΣ ΣΟΥ ΝΑ ΛΑΜΨΕΙ!

ΑΠΟ ΤΗΝ
ANNA PERLINI

ΠΡΩΤΟΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΤΗΝ ΜΑΡΙΝΑ ΠΡΙΝ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΣΧΕΔΟΝ, σε ένα εργαστήριο που είχε οργανώσει μια ΜΚΟ (Μη-κυβερνητική οργάνωση) από την Ιαπωνία για γυναίκες πρόσφυγες από τη Βοσνία. Ήταν τόσο καλοσυνάτη και φιλική και πρόσθετε τη δική της καλλιτεχνική νότα στο γεγονός, αν και το μόνο που έκανε ήταν να βοηθάει τις άλλες γυναίκες να ετοιμάζουν μερικές καρτούλες-προσκλήσεις. Λίγα χρόνια αργότερα, ήταν συνοδός σε δύο λεωφορεία γεμάτα από τις ίδιες γυναίκες πρόσφυγες που πήγαιναν στην Ιταλία για κάποιο πρόγραμμα ανταλλαγής. Και εκεί γνώρισα και την χιουμοριστική πλευρά της Μαρίνας! Έλεγε ανέκδοτα, τραγουδούσε και μετέδιδε συνεχώς γέλιο και χαρά σε όλους.

Αργότερα έμαθα ότι είχε κάποια προβλήματα στη σχέση της με τον σύζυγό της και καθώς η ζωή της γινόταν όλο και πιο δύσκολη, ερχόταν συχνά να μας επισκεφτεί για παρη-

γοριά, προσευχή και πνευματική ανακούφιση. Εκλαιγε συχνά και εκεί που πριν υπήρχε γέλιο και χαρά τώρα υπήρχε απόγνωση και στεναχώρια. Και μαζί με όλα αυτά, διαγνωστήκε ότι είχε και καρκίνο του στήθους.

Με το πέρασμα του χρόνου παρατηρήσαμε ότι εξαφανίζοταν κάθε χρονιά για λίγο την εποχή που γινόταν το Καρναβάλι (ένα σπουδαίο γεγονός στην πόλη μας). Μια φορά που την συνάντησε ο σύζυγός μου στην παρέλαση του καρναβαλιού, είχε ντυθεί κλόουν και είχε ένα μεγάλο χαμόγελο στο πρόσωπό της. Την επόμενη φορά που ήρθε να μας επισκεφτεί, της είπε: «Στάσου μια στιγμή. Εσύ ήσουν μια τόσο σπουδαία κλόουν και όχι μόνο προσέφερες χαρά στους άλλους, αλλά ήσουν και η ίδια τόσο ευτυχισμένη, όσο δεν σ' έχω δει για πολύ καιρό! Αυτό που έχεις είναι δώρο Θεού! Γιατί δεν έρχεσαι μαζί μας, στα προγράμματα με κλόουν που παρουσιάζουμε; Σου εγγυώμαι ότι θα αλλάξει η ζωή σου!»

Αποδέχτηκε την πρόκλησή μας και η ζωή της από τότε δεν ήταν ποτέ

ή ίδια! Άρχισε να συμμετέχει στα προγράμματα που δίναμε και άρχισε επίσης να εκπαιδεύει και άλλους νέους εθελοντές στην τέχνη του κλόουν και επίσης άρχισε να οργανώνει τις δικές της επαγγελματικές παραστάσεις για πάρτι και γενέθλια. Εμφανίστηκε στην τοπική τηλεόραση και τις εφημερίδες και όλοι στην πόλη μας έμαθαν γι' αυτήν και την θαύμαζαν. Μερικές φορές μπορεί να είναι άρρωστη, ή να νοιώθει κάπως καταβεβλημένη, κάτι το οποίο είναι κατανοητό, όμως αυτό δεν κρατά για πολύ. Όπως μας είπε και η ίδια: «Λίγες μόνο μέρες στο σπίτι μου και αρχίζει η εσωστρέφεια και η κατάθλιψη. Πρέπει να φορέσω τα ρούχα του κλόουν, να βγω, να μοιραστώ τη λιακάδα και να κάνω κάποιον άλλον χαρούμενο. Αυτή είναι η καλύτερη θεραπεία για τα προβλήματά μου».

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org/>

ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΜΟΥ ΠΟΥ ΜΕ ΣΤΕΝΑΧΩΡΕΙ, είναι όταν ακούω τα νέα. Σχεδόν το καθετί έχει να κάνει με ανθρώπους που αντιμετωπίζουν πολύ δύσκολες καταστάσεις. Τόσο οι Χριστιανοί όσο και οι μη-Χριστιανοί, αντιμετωπίζουν πολύ οδυνηρές περιστάσεις με ποικίλους τρόπους και αυτό συμβαίνει σε πάμπολλα μέρη του κόσμου.

Τα περισσότερα νέα αναφέρονται σε κάτι τραγικό που συνέβη κάπου. Κυμαίνονται ανάμεσα σε οικονομικές κρίσεις, τρομοκρατία, πολέμους και βίαιες αντιπαράθεσεις λόγω των ναρκωτικών, άστεγους, διωγμό των Χριστιανών, ερημοποίηση λόγω

της κλιματικής αλλαγής, ξεχασμένες νάρκες, έλλειψη νερού σε διάφορα μέρη και απάισιες, καταπιεστικές κυβερνήσεις.

Όλες αυτές οι σκέψεις μπορούν να μας ρίξουν ψυχολογικά πολύ, αν δεν προσευχηθούμε στον Θεό για τη δική Του βοήθεια σε όλες αυτές τις καταστάσεις. Συγχρόνως όμως με κάνει να προσβλέπω σε Αυτόν για την αισιοδοξία που χρειάζομαι εν μέσω αυτού του τόσο καταπονημένου κόσμου.

Με το να θυμάμαι τις πολύ δύσκολες καταστάσεις που περνάνε τόσοι πολλοί άνθρωποι, πάντα βοηθά να αποσπάσει την προσοχή μου από αυτά που εγώ θεωρώ ως δικά μου προβλήματα και δυσκολίες. Με το να ακούω επανειλημμένα για τον πόνο και τη θλίψη που βιώνουν τόσοι πολλοί άνθρωποι σε καθημερινή βάση

με βοηθάει να θυμάμαι τις σχετικά άνευ σημασίας δικές μου δυσκολίες και αντιξοότητες και να βλέπω ξεκάθαρα πόσο ευλογημένη είμαι και ανέγγιχτη από τα τόσα πολλά ακραία, λυπηρά και δύσκολα πράγματα.

Βλέπω πόσο πολύ πλούσια και ευλογημένη είμαι πνευματικά και πόσο άφθονα ικανοποιούνται οι ανάγκες μου. Τα πόδια μου βαδίζουν σε ευχάριστα μονοπάτια, τα μάτια μου θεωρούν γαλήνια λιβάδια, τα αυτιά μου ακούνε όμορφη μουσική. Δεν ακούω τις βόμβες του πολέμου. Δεν πίνω μολυσμένο νερό. Δεν ζω μέσα σε ένα καλύβι από ένα βάνανσο αφεντικό. Δεν είμαι φυλακισμένη σε ένα βρώμικο κελί.

Ζω ειρηνικά. Οι περισσότεροι άνθρωποι που συναντώ χαμογελάνε και μου λένε ευγενικά λόγια. Μπορώ ελεύθερα να αναφέρομαι στην πίστη

1. βλ. Ιωάννη 6:9-13
2. βλ. Κορινθίους Α' 1:26-28
3. Λουκά 21:4

ΞΕΚΙΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ

Άγνωστος Συγγραφέας

Όταν ήμουν νέος και ελεύθερος και η φαντασία μου δεν είχε όρια, ονειρευόμουν να αλλάξω τον κόσμο. Καθώς μεγάλωνα και αποκτούσα περισσότερη σοφία, ανακάλυψα πως ο κόσμος δεν ήθελε να αλλάξει, κι έτσι το όραμα μου μίκρυνε κάπως και αποφάσισα να αλλάξω τη χώρα μου μόνο. Όμως και αυτή φαινόταν αμετάπειστη.

Καθώς ήλθαν τα γηρατειά, με μια τελευταία απεγνωσμένη προσπάθεια, καταστάλαξα στο να αλλάξω την οικογένειά μου μόνο, εκείνους που ήταν δίπλα μου, όμως αλλοίμονο, δεν ήθελαν να αλλάξουν. Και τώρα ενώ πλησιάζει ο καιρός να πεθάνω, αντιλήφτηκα ξαφνικά ότι αν είχα αλλάξει πρώτα τον εαυτό μου, τότε με το ίδιο μου το παράδειγμα θα είχα αλλάξει την οικογένειά μου. Από την δική τους έμπνευση και ενθάρρυνση, θα είχα μπορέσει να καλύτερεύσω τη χώρα μου και ποιος ξέρει, ίσως και να είχα αλλάξει τον κόσμο. ■

μου. Μπορώ και απολαμβάνω τους αγαπημένους μου. Μπορώ και διασκεδάζω με φίλους. Έχω ένα ζεστό κρεβάτι. Μπορώ να κυκλοφορώ χωρίς φόβο.

Είμαι πράγματι πλούσια με τόσους πολλούς τρόπους που είναι πολύ εύκολο να τους εκλάβω ως δεδομένους!

Με το να ακούω τα νέα, με βοηθάει να προσεύχομαι για εκείνους που υποφέρουν σε άλλα μέρη του κόσμου. Κάτι άλλο επίσης, με βοηθάει να είμαι πολύ πιο θετική και ευγνώμων για την «ελαφρότητα» των δικών μου φορτίων, τα οποία είναι ασήμαντα σε σύγκριση με εκείνα τόσων πολλών άλλων.

Εμείς που είμαστε Χριστιανοί ίσως να πρέπει να δίνουμε έναν αγώνα και να νοιώθουμε μεγάλη λύπη και πόνο και μερικές φορές ίσως να μην νοιώθουμε και τόσο πλούσιοι, όμως στο πνεύμα και όσον αφορά υλικές προμήθειες, ελευθερία και απαντήσεις σε τόσα πολλά από τα ερωτήματα της ζωής είμαστε πλουσιοπάροχα ευλογημένοι.

Σαν αποτέλεσμα, έχουμε την ευθύνη να μοιραζόμαστε αυτά που έχουμε με εκείνους στους οποίους μας καθοδηγεί ο Κύριος και να προσευχόμαστε για εκείνους που υποφέρουν και αντιμετωπίζουν τεράστιες απώλειες.

Όταν βρίσκεστε αντιμέτωποι με τον πόνο και τις απεγνωσμένες ανάγκες τόσων άλλων στον κόσμο σήμερα, ίσως να μην νοιώθετε ότι έχετε να προσφέρετε και πολλά. Όμως παρ' όλες τις δυσκολίες, τις ανεπάρκειες, τις κατωτερότητες, τις ανικανότητες, τις θλίψεις ή τα κωλύματα, όλοι μας μπορούμε να κάνουμε το μέρος μας για τον Ιησού. Όπως έκανε το αγόρι που έδωσε το γεύμα του στον Ιησού επειδή σκέφτηκε ότι θα βοηθούσε τους άλλους.¹ Και αυτό και έγινε! Και επιπλέον, αυτό που εκπλήρωσε ο Ιησούς με την προσφορά εκείνου του αγοριού την ημέρα εκείνη, πιθανόν να επηρέασε τόσο αυτό το ίδιο όσο και τις ζωές τόσων άλλων για πάντα.

Μην υποτιμάτε τα απλά πράγματα που μπορείτε να κάνετε: Το χαμόγελο που μπορεί να δώσει χαρά σε κάποιον, έναν λόγο που μπορεί να ενθαρρύνει,

το φυλλάδιο που μπορεί να μεταδώσει την αγάπη του Ιησού, τη μικρή προσφορά στο έργο του Θεού, ή τη συνεισφορά προς τους φτωχούς. Ο Θεός χρησιμοποιεί μερικά από τα πιο απλά πράγματα και τους πιο αδύναμους ανθρώπους σαν τα εργαλεία Του για να επηρεάσει με σπουδαίο τρόπο τις ζωές των άλλων.²

Ο Θεός εγκωμίασε τα μέγιστα εκείνη τη χήρα, η οποία, αν και έδωσε τόσο λίγα σε σύγκριση με άλλους, όμως έδωσε περισσότερα από τους πλούσιους, επειδή έδωσε όσα είχε. Είπε, «όλοι αυτοί έβαλαν στα δώρα του Θεού από το περισσευμά τους» αυτή, όμως, από το υστέρημά της έβαλε ολόκληρη την περιουσία της, όση είχε».³ Ο Θεός βλέπει την καρδιά σας και γνωρίζει πόσο σας κοστίζουν οι θυσίες που κάνετε και αυτό το θεωρεί σπουδαίο.

Η MARIA FONTAINE ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο PETER AMSTERDAM, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΛΗΣΙΟΝ ΜΟΥ;

ΑΠΟ ΤΗΝ IRIS RICHARD

ΔΙΑΒΑΖΑ ΤΗ ΓΝΩΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ για τον Καλό Σαμαρείτη¹ από μια πολύ όμορφα εικονογραφημένη Βίβλο σε μια ομάδα μαθητών του Κατηχητικού, ηλικίας τριών έως οκτώ ετών. Στο τέλος υπάρχει η ερώτηση που έκανε ο Ιησούς: «΄ Ποιος, λοιπόν, από τους τρεις σου φαίνεται ότι έγινε πλησίον εκείνου που έπεσε στους ληστές;» Και εκείνος είπε: «Αυτός που του έδειξε έλεος». Του είπε, λοιπόν, ο Ιησούς: «΄ Πήγαινε, και κάνε κι εσύ παρόμοια.»²

Ένα αγοράκι με κόκκινα μαλλιά και πρόσωπο γεμάτο φακίδες με ρώτησε, «Πώς μπορώ να βρω έναν πλησίον που να χρειάζεται τη βοήθειά μου;»

Η ερώτησή του αυτή, με έκανε να σκεφτώ! Όπως και να ‘χει, δεν βρίσκουμε κάθε μέρα κάποιον κτυπημένο να κείτεται στον δρόμο και δεν συναντάμε κάποιον που να τον έχουν ληστέψει ή να τον έχουν κακομεταχειριστεί, και ο διπλανός γεϊτόνάς μου πολύ σπάνια να χρειαστεί κάτι, απ’ όσο γνωρίζω εγώ ή ίδια προσωπικά.

Καθώς σκεπτόμουν όλο και περισσότερο το όλο θέμα, φαντάστηκα μια από τις ημέρες μου να πηγαίνει κάπως έτσι:

Πρωινή προσευχή και στοχασμός για μισή ώρα, στη συνέχεια λίγες ασκήσεις και ένα γρήγορο πρωινό. Φεύγω νωρίς για να αποφύγω την κίνηση, κάτι που δεν είναι πάντα εύκολο. Ακόμα και αν φθάσω εγκαίρως στις συναντήσεις μου, δεν γίνεται το ίδιο με τους περισσότερους στην πόλη της Αφρικής που ζω, το οποίο σημαίνει ότι αργά να πάω στην επόμενη συνάντηση, το οποίο με βάζει στην ίδια κατηγορία με τους αργοπορημένους. Αυτό με γεμίζει με αγανάκτηση και δεν μου αφήνει περιθώριο για λίγη συμπόνια για τη φτωχιά και ηλικιωμένη ζητιάνη στον δρόμο, ώστε να της δώσω κάτι ή για το άτομο στο αναπηρικό καροτσάκι με τα ξύλινα πόδια που κάθεται στην άκρη του δρόμου με απλωμένο το χέρι του.

Τους προσπέρασα βιαστικά. *Ήταν αυτοί οι πλησίον μου;* Έχω πολύ λίγο χρόνο ανάμεσα στις συναντήσεις μου για να απαντήσω σε κάποιο μήνυμα στο κινητό από έναν φίλο που χρειαζόταν λίγα λεπτά από τον χρόνο μου. Γι’ αυτόν, το να τον ακούσει κάποιος για λίγο, σήμαινε τόσα πολλά. *Ήταν αυτός ο πλησίον μου;*

Ρίχνω μια ματιά σε κάποια ηλεκτρονική επιστολή στον υπολογιστή μου από έναν παλιό μου γνωστό που μου εξηγεί ότι η ζωή του είχε πάρει την κάτω βόλτα και ότι χρειαζόταν κάποιον για να του μιλήσει. *Αυτό πρέπει να περιμένει για αργότερα,* αποφάσισα, καθώς διάβαζα τις πιο επείγουσες επιστολές. *Μπορούσε να ήταν αυτός ο πλησίον μου;*

Όταν πήγα να πάρω το αυτοκίνητό μου στο παρκινγκ λίγο αργότερα την ίδια ημέρα, το άτομο που είχε παρκάρι δίπλα μου, προσπαθούσε απεγνωσμένα να βάλει μπροστά το αυτοκίνητό του, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Έδειχνε ότι χρειαζόταν καλώδια για να πάρει ρεύμα από κάποιο άλλο αυτοκίνητο. Λοιπόν, αυτό έπρεπε να το κάνει κάποιος Καλός Σαμαρείτης, όχι εγώ. Τα καλώδια που είχα ήταν βαθιά χωμένα στο πορτμπαγκάζ του αυτοκινήτου μου, κάτω από μερικά κιβώτια με εφόδια που έπρεπε να παραδώσω καθώς γύριζα σπίτι. *Δεν μπορεί να είναι αυτός ο πλησίον μου,* σκέφτηκα καθώς έβαλα μπροστά για να φύγω, μ’ ένα λυπημένο βλέμμα. Όπως και να έχει, ήμουν καθοδόν προς ένα έργο βοήθειας και είχα αργήσει κιόλας.

Αναλογιζόμενη την όλη ημέρα μου, αντιλήφθηκα πως η κάθε μέρα φέρνει στον δρόμο μας έναν – δύο πλησίον μας και πόσο εύκολο είναι να τους προσπεράσουμε εμείς και να συνεχίσουμε με τις δικές μας «σημαντικές» εργασίες. Σκεπτόμουν επίσης τις τόσες φορές που εγώ ή ίδια είχα επωφεληθεί από έναν φιλικό Καλό Σαμαρείτη, ο οποίος αποφάσισε πως εγώ ήμουν ο πλησίον του και με είχε προσεγγίσει προσφέροντάς μου βοήθεια, όταν εγώ

1. βλ. Λουκά 10:25–37

2. Λουκά 10:36–37

3. Διαβάστε όλη την ιστορία του Καλού Σαμαρείτη στο Λουκά 10:25–37.

“

Σας διαβεβαιώνω, καθόσον το αυτό κάνατε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς Μου, το κάνατε σε Εμένα. — *Ιησούς, Ματθαίου 25:40*

”

βρισκόμουν σε δεινή θέση. Έτσι αποφάσισα να προσέχω περισσότερο τις απλές πράξεις καλοσύνης και ευγένειας που μπορούσα να προσφέρω εγώ στους πλησίον μου, αυτούς που βρίσκονταν στον δρόμο μου ενώ εγώ είχα τόσα πολλά να κάνω.

Ακριβώς την επόμενη μέρα, η απόφασή μου αυτή δοκιμάστηκε, όταν μια φίλη μου τηλεφώνησε και με ρώτησε, αν μπορούσα να φροντίσω το μικρό της για μια ώρα ενώ αυτή πήγαινε στον οδοντίατρο. Σχεδίαζα να πάρω ρεπό το Σάββατο αυτό, όμως θυμήθηκα τη δέσμευσή μου, είπα ναι, πιστεύοντας ότι θα μπορούσα να διαθέσω μια ώρα και ότι ο υπόλοιπος χρόνος θα μου ήταν αρκετός για να χαλαρώσω. Επίσης έστειλα ένα μικρό μήνυμα στον στενοχωρημένο γνωστό μου και έβαλα ένα νόμισμα στο χέρι μια ηλικιωμένης κυρίας στο πεζοδρόμιο. Ευτυχώς, κανείς δεν χρειάστηκε τα καλωδία μου εκείνη την ημέρα.

Υπήρξαν και άλλοι πλησίον τις επόμενες βδομάδες και θα υπάρξουν και άλλοι πολλοί μελλοντικά. Ακόμα και ένα χαμόγελο μπορεί να καταφέρει πάρα πολλά καθώς και ένα χέρι βοήθειας, ένα φιλοδώρημα σε κάποιον, η μεταφορά μιας τσάντας με ψώνια, ένα ενθαρρυντικό μήνυμα στο κινητό, ένα γεύμα που μοιράζεσαι, μια στιγμή αναπόσπαστης προσοχής σε κάποιον ή εκείνο το καθυστερημένο τηλεφώνημα που έγινε.

Είναι εκπληκτικό όταν βλέπουμε τις αμέτρητες απλές πράξεις που μπορούν να βελτιώσουν τον κόσμο γύρω μας, αν εμείς δώσουμε προσοχή και θυμηθούμε τον Καλό Σαμαρείτη και ρωτάμε τακτικά τον Θεό για το «Ποιος είναι ο πλησίον μου;»³

Η IRIS RICHARD ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΖΟΡΤΖ

ΑΠΟ ΤΗΝ
HANNAH BOOK

«Το ανθρωπιστικό έργο που κανείς — μήπως έχει κάποιο θρησκευτικό κίνητρο; Αν πρόκειται για κάποια θρησκεία, εγώ είμαι άθεος». Ο ηλικιωμένος έδειχνε περισσότερο σαν θηρίο παρά σαν άνθρωπος. Το ζαρωμένο του σώμα είχε όλα τα σημάδια του αλκοολισμού όμως τα μάτια του ήταν σε εγρήγορση και με εκλιπαρούσαν.

«Κάποτε ήμουν και εγώ άθεη», του είπα.

Η τεράστια δημοτική αγορά στο Μπουένος Άιρες όπου συνέβη το παραπάνω είναι το σπίτι πολλών φορτοεκφορτωτών και άλλων ανθρώπων που δεν έχουν μέρος για να ζήσουν. Στη διάρκεια της ημέρας, εκατοντάδες άτομα του δρόμου ψάχνουν στα σκουπίδια για να βρουν ότι πετιέται από τους πάγκους της αγοράς. Το μέρος αυτό είναι πολύ σκληρό. Τα χρόνια που πηγαίνω εκεί για να κάνω προμήθειες για το εθελοντικό μας έργο, γνώρισα αρκετούς από τους τακτικούς πελάτες. Αυτός ήθελε να μιλήσει. Είπε πως το όνομα του ήταν Κορόιδο.

Για αλκοολικός, αποδείχτηκε ότι ήταν εκπληκτικά καλομίλητος και μορφωμένος. Σε μισή ώρα, εκεί

στην αγορά, μου είπε όλη την ιστορία της ζωής του — όλα τα 64 χρόνια του — ακόμα και πώς ο πατέρας του, που ήταν διοικητής στην αστυνομία, δολοφονήθηκε μπροστά στα μάτια του από το οργανωμένο έγκλημα και πως από τότε «τρελάθηκε» και έγινε πολύ βίαιος. Μόλις τελείωσε, το πρόσωπό του ήταν γεμάτο δάκρυα.

Τι μπορούσα να πω; Προσευχήθηκα σιωπηλά για τα σωστά λόγια. «Θέλεις να λυτρωθείς απ' όλα αυτά;» τον ρώτησα.

«Να λυτρωθώ από τι;»

«Από την πίκρα σου και τον φόβο».

«Κανένας δεν μπορεί να το κάνει αυτό!» είπε διαμαρτυρούμενος το Κορόιδο.

«Γνωρίζω Κάποιον που μπορεί», του είπα, «και σου έχω ένα δώρο».

Αμέσως το έπιασε ότι αναφερόμουν στον Ιησού. «Ξέρεις πόσο δύσκολο είναι για έναν άθεο να δεχθεί αυτό το δώρο;» είπε αναστενάζοντας.

«Ήμουν και εγώ άθεα, θυμάσαι; Γι' αυτό ξέρω ότι θα βοηθήσει κι εσένα».

Το Κορόιδο δεν ήξερε τι να πει.

«Θέλεις να δεχθείς τον Ιησού;» τον ρώτησα στα ίσια.

Για λίγα λεπτά παρέμεινε εντελώς

ακίνητος, κοιτώντας με. Έξαφνα πήρε μια βαθειά ανάσα και άπλωσε τα χέρια του, λες και ήθελε να δεχθεί το δώρο που του πρότεινα. «Ναι, το θέλω», είπε.

Έτσι προσευχήθηκα με το Κορόιδο να δεχθεί τον Ιησού σαν Σωτήρα Του και για τον Ιησού να τον λυτρώσει από την πίκρα και τον φόβο που τον είχαν κάνει αλκοολικό.

Όταν άνοιξα τα μάτια μου, έδειχνε τόσο διαφορετικός!

Πριν αποχωριστούμε, είπε, «Σε ευχαριστώ που μου έδωσες αυτή τη γαλήνη — ά, και το όνομά μου είναι Τζόρτζ».

Δύο βδομάδες αργότερα, όταν ξαναπήγα στην αγορά, δεν αναγνώρισα καν τον Τζόρτζ! Είχε ξυριστεί και έδειχνε ευπρεπής. Με μεγάλη προθυμία προσευχήθηκε μαζί μου και χάρηκε πάρα πολύ όταν του έδωσα το *Conéctate* (την Ισπανική έκδοση του *Activated*).

Την επόμενη βδομάδα μας είπε ότι είχε διαβάσει πάμπολλες φορές αυτά που του είχαμε δώσει. Επίσης προσευχήθηκε και μίλησε στον Ιησού για δύο ώρες περίπου και στο τέλος της προσευχής, ανέφερε σ' Αυτόν ότι έπρεπε να βρει δουλειά. Λόγω του βίαιου και φιλόδικου χαρακτήρα του,

τον απέλυναν από κάθε δουλειά που έβρισκε.

«Δεν είχε περάσει ένα λεπτό και ένα αγόρι με πλησίασε και μου είπε ότι ο πατέρας του ήθελε να δουλέψω στον πάγκο του – το ίδιο άτομο που πριν ένα μήνα ορκιζόταν ότι δεν θα με ξανάπαιρνε στη δούλεψή του!» Ο Τζόρτζ ήταν τόσο ενθουσιασμένος που η προσευχή του απαντήθηκε τόσο γρήγορα!

Εκείνη τη φορά που τον είδαμε, μας ζήτησε να προσευχηθούμε στον Θεό να τον βοηθήσει να σταματήσει εντελώς το ποτό.

«Το πιο παράξενο πράγμα συνέβη πριν λίγες μέρες», είπε. «Έπινα με τους κολλητούς μου όταν ένοιωσα τον Ιησού να με αγγίζει στον ώμο και να μου λέει να αφήσω το ποτήρι με το κρασί μου στο τραπέζι – και αυτό έκανα! Σηκώθηκα και έφυγα. Ποτέ πριν δεν θα είχα κάνει κάτι τέτοιο! Στη συνέχεια, 20 λεπτά αργότερα, τα άτομα με τα οποία έπινα μαζί

τους άρχισαν να τσακώνονται και ένας αστυνομικός ήρθε να τους χωρίσει. Ο αστυνομικός γνώριζε ότι θα με έβρισκε μέσα σε κάθε παρέα που τσακωνόταν, έτσι όταν με είδε να κάθομαι εκεί κοντά μόνος, κι όχι στη συμπλοκή, με ρώτησε, 'Μα εκεί μέσα δεν πρέπει να βρίσκεσαι;' Όταν του είπα όχι, με καλοκοίταξε και με ρώτησε, 'Τι έπαθες;' και εγώ του είπα ότι ο Ιησούς με είχε αλλάξει. Το νοιώθω μέσα μου και μπορούν να το δουν και οι άλλοι. Τώρα θέλω να προσευχηθώ ώστε να σταματήσω εντελώς το ποτό».

Όταν ο Τζόρτζ μου είπε ότι δεν θα μπορούσε να αντέξει άλλον έναν παγερό χειμώνα και την υγρασία στους δρόμους, προσευχηθήκαμε ώστε να μπορέσει να βρει ένα μέρος

με φτηνό ενοίκιο. Την επόμενη φορά που είδα τον Τζόρτζ, μου είπε ότι μια μεγάλη εταιρεία εσπεριδοειδών του είχε προσφέρει εργασία επιτηρητή, μαζί και σπίτι για να μένει.

Και τα καλύτερα νέα απ' όλα, είναι που μας είπε ότι τώρα θα μπορούσε να ξαναδεί τη σύζυγό του και τις μεγάλες του δίδυμες κόρες. «Με όλα τα θαύματα που έχει κάνει ο Ιησούς για μένα, είμαι σίγουρος πως μπορεί να με βοηθήσει να κάνω επανορθώσεις. Τώρα, όσο και σοβαρό να είναι κάποιο πρόβλημα, νοιώθω μέσα μου τον Ιησού να μου λέει, 'Εμπιστέψου Εμένα!'»

Η HANNAH BOOK ΕΙΝΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ ΜΕΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ. ■

Αν θέλεις να γνωρίσεις Εκείνον που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο σου, απλά προσευχήσου: **Αγαπημένε μου Ιησού, δέχομαι την δική Σου αγάπη και συγχώρηση. Σε παρακαλώ έλα στη ζωή μου και βοήθησέ με να μαθαίνω πιο πολλά για Σένα και να Σε ακολουθώ.**

ΦΩΤΙΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΓΥΡΩ ΣΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ EVELYN SICHROVSKY

ΤΟ ΚΛΑΜΑ ΕΝΟΣ ΜΩΡΟΥ ΚΑΠΟΥ ΕΚΕΙ ΚΟΝΤΑ, τράβηξε την προσοχή μου. Πίσω από την κουρτίνα, μπορούσα να ακούσω την απελπισμένη, εξουθενωμένη φωνή μιας μητέρας που προσπαθούσε να το καθησυχάσει. Εγώ τότε, ήμουν δεκαπέντε και βρισκόμουν στο νοσοκομείο παιδών, έχοντας κάνει αφαίρεση αμυγδαλών την προηγούμενη μέρα. Αντίθετα με τις προσδοκίες μου, υπήρξαν κάποιες επιπλοκές και τώρα πονούσαν ο λαιμός μου και τα αυτιά μου, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να κοιμηθώ καλά. Πίεσα την παγοκύστη πιο σφιχτά στον λαιμό μου και στο πρόσωπό μου, ενώ παρακολουθούσα αυτή την εξαντλημένη, αποκαωμωμένη μητέρα να πηγαίνει πέρα-δώθε στον στενό διάδρομο, κρατώντας και κουνώντας το μωρό της που έκλαιγε.

Το κλάμα του ακούγονταν κάπως πνιχτό, επειδή ένας επίδεσμος κάλυπτε το στόμα του. Πριν μια μέρα, είχα ακούσει τη μητέρα του να συζητά με μια νοσοκόμα για το ότι ο γιος της είχε γεννηθεί χωρίς πάνω χείλος. Ήταν τεσσάρων μηνών και είχε κάνει τρεις εγχειρήσεις ήδη. Έπρεπε να κάνει άλλες τρεις πριν κλείσει τον πρώτο του χρόνο, προσπαθώντας με την κάθε εγχείρηση που έκαναν οι γιατροί να προσθέσουν πάνω στην τελευταία ώστε βαθμηδόν να σχηματίσουν ένα πάνω χείλος.

Ο νους μου πήγε στις ώρες του επισκεπτηρίου το προηγούμενο βράδυ, όταν είχε έλθει ο πατέρας του να το δει. Φαινόταν ότι ήταν οικοδόμος και ότι είχε έρθει απευθείας από τη δουλειά. Παρακολουθούσα πόσο τρυφερά

κράταγε τον γιο του και πώς τον τάιζε βάζοντας λίγο γαλατάκι στο στόμα του και μετά κούναγε απαλά το κεφαλάκι του βοηθώντας τον να το καταπιεί. Χωρίς πάνω χείλος, ο γιος του δεν μπορούσε ούτε να θηλάσει ούτε να πει από μπιμπερό όπως τα άλλα μωρά.

Καθώς πέρασε μια νοσοκόμα για να μας ελέγξει, οι σκέψεις μου ξαναγύρισαν στο παρόν. Πήρα την καινούργια παγοκύστη που μου έδωσε και την παρατηρούσα καθώς έσκυβε για να αλλάξει τον επίδεσμο του μωρού. Αργότερα, ενώ σταμάτησε να κλαίει και κοιμόταν κάπως ανήσυχο, η νοσοκόμα ετοιμάστηκε να φύγει. Όμως σταμάτησε για λίγο και είπε σιγανά, ακουμπώντας το χέρι της μητέρας, «Πρέπει να είναι πολύ δύσκολο», και η μητέρα με μια φωνή γεμάτη πόνο, αποκρίθηκε, «Ω, ναι». Κοιτώντας με απλανές βλέμμα και με τρεμάμενη φωνή, είπε,

1. "Jesus Bids Us Shine," by Susan B. Warner (1868)

2. βλ. John 14:20

Εσείς είστε το φως τού κόσμου. Πόλη που κείτεται επάνω σε βουνό, δεν μπορεί να κρυφτεί. Ούτε ανάβουν λυχνάρι, και το βάζουν κάτω από το μόδι, αλλά επάνω στον λυχνοστάτη, και φέγγει σε όλους αυτούς που είναι μέσα στο σπίτι. — *Ιησούς, Ματθαίου 5:14-15*

Μας έχει ειπωθεί να αφήνουμε το φως μας να λάμπει και αν λάμπει, δεν χρειάζεται να πούμε σε κανέναν ότι λάμπει. Οι φάροι δεν ρίχνουν κανονιές για να δείξουν ότι λάμπουν – απλά λάμπουν. — *Dwight L. Moody (1837–1899)*

Καλύτερα να δια φωτίζεις αντί να λάμπεις μόνο, να μεταδίδεις στους άλλους συλλογισμένες αλήθειες αντί απλώς να συλλογίζεσαι. — *Thomas Aquinas (1225–1274)*

«Συχνά ρωτάω τον εαυτό μου γιατί ... γιατί το έφερα σε αυτόν τον κόσμο!»

Καθώς έφευγε η νοσοκόμα, τα λόγια της μητέρας αντηχούσαν μέσα στον νου μου. Σκέφτηκα για το πόσο θα ήθελε ο Θεός να μάθει η μητέρα αυτή, ότι Αυτός αγαπά, φροντίζει και ποτέ δεν κατακρίνει. Ότι είναι πάντα κοντά της και καταλαβαίνει τον πόνο της. Κάτι με ωθούσε να της το πω αυτό. Όμως πώς; Πώς μπορούσα να πω κάτι; Η φωνή μου μόλις και μετά βίας ακουγόταν σαν ένας βραχνός ψίθυρος, και όταν μιλούσα πονούσε ο λαιμός μου. Καθώς όμως τα σκεφτόμουν όλα αυτά, ένας παλιός ύμνος που είχα μάθει σαν παιδί ήλθε στον νου μου:

 Ο Ιησούς μας ζητά να λάμπουμε με φως καθαρό και αγνό,
Μες σ' αυτό τον κόσμο τον σκοτεινό.
Όπως ένα κεράκι φωτίζει μέσα στη νυχτιά
Έτσι κι εμείς ο καθένας μας στη δική του τη γωνιά.¹

Αυτή είναι η γωνιά μου για τώρα, σκέφτηκα, ρίχνοντας μια ματιά γύρω στο μισοσκοτεινό δωμάτιο. Αν και δεν ήμουν ακόμα σίγουρη για το τι να πω ή πώς να το πω, άφησα την παγοκύστη στο κρεβάτι και σηκώθηκα. Πολύ σύντομα συζητούσαμε μαζί. Η φωνή μου κάπως βραχνή, τα λόγια μου απλά και κάπως μπερδεμένα και το πρόσωπό μου κατακόκκινο όπως συνήθως από ντροπή. Όμως καθώς συνομιλούσαμε, ο πόνος και η απόγνωση στο πρόσωπό της βαθμηδόν μετατράπηκαν σε γαλήνη και πίστη. Όταν προσενηθήκαμε μαζί, αντιλήφτηκα έκπληκτη πως ο Θεός είχε χρησιμοποιήσει εμένα, το μικρό Του κεράκι, να μεταφέρω το φως Του σε μια πληγωμένη καρδιά.

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, όμως συχνά ξαναθυμάμαι αυτή την εμπειρία. Ο καθένας μας έχει μια μικρή γωνιά – μια οικογένεια, μια εργασία, ένα σχολείο, μια γειτονιά. Είναι τόσο εύκολο να νοιώθουμε μικροί και να αμφιβάλουμε ότι μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά. Όμως το λίγο είναι πολύ όταν ο Θεός βρίσκεται μέσα σ' αυτό. Και ο Θεός πράγματι είναι μέσα στον καθένα μας.² Είμαστε τα κεράκια Του, το καθένα τοποθετημένο σε μια γωνιά αυτού του σκοτεινού κόσμου ώστε να λάμπει με έναν μοναδικό τρόπο γι' Αυτόν. Προσεύχομαι να παραμείνω πιστή στο να φωτίζω τη δικιά μου γωνιά, οπουδήποτε και όπως μπορώ.

Η EVELYN SICHROVSKY ΠΑΡΑΓΕΙ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ. ΖΕΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΤΑΙΒΑΝ. ■

Η ΔΥΝΑΜΗ ΕΝΟΣ ΧΑΜΟΓΕΛΟΥ

**Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΕΡΕΖΑ
(1910-1997) ΓΙΑ ΤΟ
ΧΑΜΟΓΕΛΟ**

Κάθε φορά που χαμογελάτε σε κάποιον, αυτό είναι μια πράξη αγάπης, ένα δώρο γι' αυτό το άτομο, κάτι το υπέροχο.

Κάθε φορά που συναντιόμαστε, ας χαμογελάμε πάντα ο ένας στον άλλον, επειδή το χαμόγελο είναι η αρχή της αγάπης.

Ποτέ δεν θα μάθουμε όλο το καλό που μπορεί να κάνει ένα απλό χαμόγελο.

ΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΕΧΟΥΝ ΔΥΝΑΜΗ.

Πιθανόν να έχετε γνωρίσει μερικά χαρισματικά άτομα, όπως γνώρισα και εγώ, τα οποία πάντα εκπέμπουν ζεστασιά και φιλικότητα. Χαμογελάνε τόσο πολύ, που απλά με το να βρίσκεσαι κοντά τους, φορτίζει την πνευματική σου μπαταρία. Τα μωρά είναι και αυτά ειδικά σε αυτό. Χωρίς να πούνε λέξη, φωτίζουν τη μέρα σου με τα χαμόγελά τους.

Στις μέρες που ζούμε, πολλές εταιρίες εκπαιδεύουν τους υπαλλήλους τους να χαμογελάνε στους πελάτες, ακόμα και όταν τους μιλάνε στο τηλέφωνο. Βέβαια, το επαγγελματικό χαμόγελο μπορεί μερικές φορές να δείχνει κάπως πλασματικό και εκτεταμένες έρευνες που έχουν γίνει πάνω στη φύση του χαμόγελου μπορούν να καθορίσουν ποιο χαμόγελο είναι γνήσιο. Αυτά τα πορίσματα είναι χρήσιμα στη επιλογή ενόρκων ή για να καθορίζουν την ειλικρίνεια κάποιου που πρέπει να είναι έμπιστος στη δουλειά του.

1. <http://elixirmime.com>

Όπως και να έχει, ακόμα και όταν ξέρουμε ότι μερικά απ' αυτά τα επαγγελματικά χαμόγελα είναι ανειλικρινή, δεν παύουν να μας λείπουν όταν δεν υπάρχουν, όπως γνωρίζει οποιοσδήποτε έχει αισθανθεί την αρνητική επίδραση του μορφασμού από έναν γκρινιάρη ταμία.

Πρόσφατα διάβασα ένα άρθρο για κάποιον ονόματι Hans Bergen που έζησε στη μικρή κωμόπολη Ίντα, στην Ολλανδία του οποίου το πρόσωπο ήταν παραμορφωμένο. Ένοιωθε μεγάλη μοναξιά αφού ήταν κοινωνικά αποκλεισμένος στο μέρος που κατοικούσε και οι ίδιοι του οι συγγενείς τον είχαν αποκηρύξει.

Όλοι όσοι τον συναντούσαν, φαίνεται ότι τον αγνοούσαν ή τον κοροϊδεύαν πάντα, εκτός από τότε που συνάντησε μια και μόνο φορά μια νεαρή κοπέλα ονόματι Άννα Μάρτιν και η οποία του χαμογέλασε τόσο όμορφα. Όταν ο άνθρωπος αυτός πέθανε, άφησε κληρονομιά ένα σημαντικό ποσό χρημάτων στη διαθήκη του γι' αυτήν, ως εκτίμηση για την καλοσύνη που του είχε δείξει.

«Ήταν το μοναδικό άτομο που μου χαμογέλασε ποτέ», έγραψε.

Μια φίλη μου βίωσε κάτι παρόμοιο. Η Χέλγκα έκανε εθελοντική Χριστιανική εργασία στην Ταϊλάνδη, όταν συνάντησε έναν ηλικιωμένο αγρότη που ξεκουραζόταν σε μια παραλία στις διακοπές του. Του χαμογέλασε φιλικά και πιάσανε κουβέντα. Τα επόμενα 20 χρόνια, αλληλογραφούσαν μια φορά τον μήνα, χωρίς όμως ποτέ να συναντηθούν ξανά. Ωσπου μια μέρα, η Χέλγκα έλαβε ένα γράμμα από τον δικηγόρο αυτού του αγρότη, λέγοντας ότι της είχε αφήσει ένα μεγάλο μέρος κληρονομιάς ως ευγνωμοσύνη για την καλοσύνη και το ενδιαφέρον που του είχε δείξει στην επικοινωνία τους.

Ποτέ μην υποτιμάτε την αξία που έχει ένα χαμόγελο. Δεν κοστίζει πολύ, και όλοι μας έχουμε ένα ατελείωτο απόθεμα από το οποίο μπορούμε να δίνουμε.

Ο CURTIS PETER VAN GORDER ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ¹ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ UDAY PAUL

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ, συνεισέφερα εθελοντικά σε ένα διδασκαλικό εγχείρημα για παιδιά με στερήσεις. Εγώ ο ίδιος μεγάλωσα σε οικογένεια της ανώτερης μεσαίας τάξης και την περισσότερη ζωή μου την έζησα στην πλούσια περιοχή της πόλης, όπου μεγάλωσα ζώντας με πολλές ανέσεις. Έτσι λοιπόν, με σόκαρε πραγματικά όταν πήγα για πρώτη φορά σε παραγκούπολη και βίωσα τη ζωή με έναν τελείως διαφορετικό τρόπο.

Στην Ινδία, υπάρχει μια τεράστια διαφορά ανάμεσα στους προνομιούχους με καλή μόρφωση και καλούς τρόπους και τις κατώτερες τάξεις. Είναι μεγάλη πρόκληση το να τους διδάσκεις δεξιότητες καλής επικοινωνίας, ευγένειας και αξιών, όμως την ίδια στιγμή με έχει γεμίσει εκπλήρωση και ικανοποίηση και με έχει βοηθήσει επίσης να κατανοήσω τις αντιλήψεις και τον πόνο της καρδιάς των ανθρώπων που κάποτε περιφρονούσα. Μπορώ να δω, από τον ζήλο που έχουν για μάθηση, ότι είναι πρόθυμοι να βελτιώσουν τη ζωή τους. Μπορώ επίσης να δω, από τη γρήγορη πρόοδο που κάνουν, ότι έχουν το ίδιο δυναμικό όπως και τα παιδιά από τις οικογένειες που έχουν τα μέσα να σπουδάσουν στα καλύτερα σχολεία.

1. βλ. Ματθαίου 5:16, Πέτρου Α' 2:12

2. Ματθαίου 5:13,14

3. βλ. Ματθαίου 20:28

Η Βίβλος μας λέει ότι οι καλές πράξεις που γίνονται για να βοηθήσουν εκείνους που τις έχουν ανάγκη, μπορεί να είναι μια μαρτυρία στους άλλους για να δοξαστεί ο Θεός.¹ Ο Ιησούς έδωσε μεγάλη έμφαση στο να συνεισφέρουμε στις ανάγκες των άλλων. Ο Ίδιος θεράπευσε τους αρρώστους, έθρεψε τους πεινασμένους, καλοδέχτηκε και παρηγόρησε τους καταπιεσμένους και τους περιθωριοποιημένους της κοινωνίας. Είδε τις τεράστιες δυνατότητες που είχε ο καθένας. Μίλησε σε άτομα με αδυναμίες και τους είπε ότι αυτοί ήταν «το αλάτι της γης» και «το φως του κόσμου».² Ο καθένας, είτε πλούσιος είτε φτωχός, είναι δημιουργημένος κατ' εικόνα Θεού και είναι πολύτιμος για Αυτόν. Ο εθελοντισμός, είτε σε ένα επιμορφωτικό εγχείρημα για τους μη προνομιούχους είτε σε ένα πρόγραμμα για τον καθαρισμό της τοπικής γειτονιάς, είναι ένας υπέροχος τρόπος να υπηρετήσουμε τις κοινότητές μας. Μας δίνει την

ευκαιρία να γνωρίσουμε τους άλλους εκεί που βρίσκονται, να κατανοήσουμε τα προβλήματά τους και να τους αγώνες τους και να δημιουργήσουμε καλές σχέσεις. Όταν οι άλλοι βλέπουν ότι είναι η αγάπη του Ιησού που μας παρακινεί να υπηρετούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, αυτό ανοίγει την πόρτα για να μιλήσουμε περισσότερο για Αυτόν.

Ο Ιησούς είπε ότι δεν ήλθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή Του ως αντάλλαγμα για πολλούς.³ Με το να υπηρετούμε τους άλλους, αντικατοπτρίζουμε την αγάπη του Ιησού, ο οποίος υπηρέτησε τον άνθρωπο, τόσο υλικά όσο και πνευματικά, και κατ' αυτόν τον τρόπο δοξάζουμε τον Θεό.

Ο UDAY PAUL ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΜΠΑΝΓΚΑΛΟΡ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ. ■

Η επιτυχία είναι σαν μια χιονοστιβάδα. Χρειάζεται φόρα για να μεγαλώσει και, όσο γρηγορότερα κυλάει προς τη σωστή κατεύθυνση, τόσο μεγαλύτερη γίνεται. — Steve Ferrante

ΑΠΟ ΤΟΝ ROBERT STINE

ΟΤΑΝ ΕΧΟΥΜΕ ΥΠΟΣΤΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΩΛΕΙΑ ή κατακλυζόμαστε από τις αντιξοότητες, τις αλλαγές και τα προβλήματα της ζωής, μπορεί να φαίνεται αδύνατον και ανέλπιδο ότι θα τα καταφέρουμε – όμως τότε είναι που θα πρέπει να αγωνιστούμε και να κάνουμε ό,τι καλύτερό μπορούμε και το αποτέλεσμα θα είναι μια μεγάλη, σαν να ‘ρχεται απ’ το πουθενά «απίστευτη» νίκη, που θα αλλάξει την ιστορία.

Ποτέ δεν είδα να συμβαίνει κάτι τέτοιο τόσο ξεκάθαρα, όπως συνέβη στον Τελικό αγώνα του Σούπερ Μπολ 2016, στις 5 Φεβρουαρίου, ανάμεσα στην ομάδα New England Patriots και τους Atlanta Falcons.¹ Οι Patriots έχαναν με 28 – 3 στο τρίτο τέταρτο και καμιά ομάδα ποτέ μα ποτέ, δεν πέρασε τους δέκα πόντους σε διαφορά, κερδίζοντας έναν τελικό, έτσι έδειχνε σαν μια ακατόρθωτη αποστολή αφού είχε απομείνει το ένα τέταρτο του αγώνα. Στο πρώτο ημίχρονο οι Falcons είχαν 28 πόντους και τίποτα δεν φαινόταν να μπορεί να πάει λάθος. Όλα έδειχναν ότι για την αντίπαλή τους ομάδα, θα ήταν μια ολική καταστροφή και πανωλεθρία.

Τότε συνέβησαν κάποια πράγματα τα οποία άλλαξαν την τροπή του αγώνα εντελώς. Οι Falcons είχαν την μπάλα, και θα μπορούσαν να είχαν σκοράρει, κάτι το οποίο θα ανέβαζε την διαφορά ακόμα περισσότερο, όμως

ΜΕ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗ

προτίμησαν να κάνουν πάσες. Ο αμυντικός τους έχασε την μπάλα και η μπάλα πέρασε στην άλλη ομάδα.

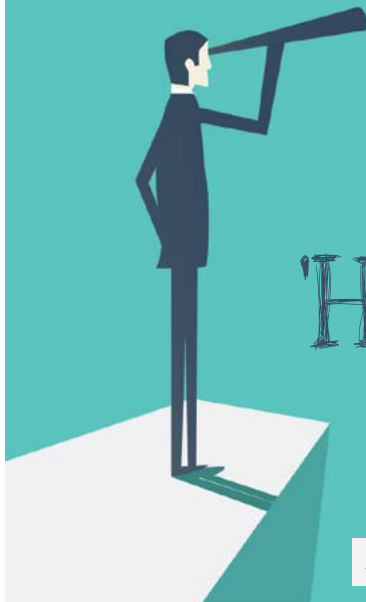
Από εκεί και μετά, τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει τους Patriots, οι οποίοι έβαλαν ένα γκολ από τα 82 μέτρα και μετά ξαναέβαλαν γκολ ξανά και ξανά, πριν ισοφαρίσουν το παιχνίδι στο τελευταίο λεπτό, με αποτέλεσμα να νικήσουν το παιχνίδι στην πρώτη παράταση, κάτι που δεν έχει ξαναγίνει στην ιστορία του Αμερικανικού ποδοσφαίρου Super Bowl.

Στη διάρκεια του παιχνιδιού υπήρξε κάποια στιγμή, που οι θεατές μπορούσαν να δούνε την αλλαγή που επέκειτο. Ομολογουμένως οι Falcons ήταν πολύ καλοί, όταν όμως οι Patriots βρήκαν τον εαυτό τους, τίποτα δεν μπορούσε να τους σταματήσει.

Κάπως έτσι είναι και η ζωή. Μερικές φορές χάνουμε τη διανοητική μάχη, όταν πρέπει να πάρουμε κάποια πρωτοβουλία. Απογοητευόμαστε. Τίποτα δεν φαίνεται να πηγαίνει σωστά και είμαστε έτοιμοι να τα παρατήσουμε, όμως αν δούμε τις ήττες αυτές σαν ευκαιρίες για μάθηση, περνώντας στην αντεπίθεση, κάνοντας αυτό που ξέρουμε ότι είναι το σωστό, τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν και να νικήσουμε. Μερικές φορές, μια απλή προσευχή είναι το μόνο που χρειάζεται για να πάρουμε φόρα και να αποκτήσουμε το προβάδισμα.

1. Στις ΗΠΑ, το Σούπερ Μπολ γίνεται κάθε χρόνο για το εθνικό πρωτάθλημα της NFL.

Ο ROBERT STINE ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ. ■

ΕΣΩΣΤΡΕΦΕΙΑ Ή ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM, ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ

Η ΖΩΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΠΟΛΥΑΣΧΟΛΗ και αυτό μπορεί να σταθεί εμπόδιο στην πνευματική μας ζωή. Μπορεί να απαιτείται έντονη προσπάθεια για να βρεθεί ο χρόνος να επικοινωνήσουμε με τον Θεό, να εισέλθουμε στην παρουσία Του και να μελετήσουμε τον Λόγο Του. Είναι λες και μια ισχυρή βαρυτική δύναμη μας κρατά προσδεμένους στα βάρη της καθημερινότητας, δυσκολεύοντάς μας αφάνταστα να σταματήσουμε και να κάνουμε μια παύση ώστε να εισέλθουμε στην παρουσία Του, όπου θα μπορέσουμε να αντλήσουμε την πνευματική δύναμη και αντοχή ώστε να χειριστούμε τις δυσκολίες της ζωής με χάρη.

Αυτό μπορεί επίσης να επηρεάσει τις πεποιθήσεις μας στο να μοιραζόμαστε την πίστη μας με τους άλλους. Όταν είμαστε τόσο πολυάσχολοι, όταν οι έγνοιες της ζωής και η φροντίδα για τις ίδιες μας τις ανάγκες, μας βαραίνουν τόσο πολύ και εμείς δεν τις δίνουμε στον Θεό να τις μεταφέρει Αυτός, είναι πάρα πολύ εύκολο να ξεχάσουμε ότι υπάρχουν

γύρω μας και άλλοι με τα ίδια φορτία και συχνά πολύ βαρύτερα από τα δικά μας. Και συγχρόνως, αντίθετα μ' εμάς που έχουμε πίστη, αυτοί δεν γνωρίζουν για τον Θεό.

Ανεξάρτητα από το τι περνάμε, έχουμε έναν Θεό που μας βοηθάει να ξεπερνάμε το κάθε τι. Όμως πάρα πολλοί δεν Τον γνωρίζουν με συνέπεια να μην έχουν την διαβεβαίωση της παρουσίας Του, την εσωτερική γαλήνη ότι Αυτός τους αγαπά και την πίστη ότι θα ζήσουν μαζί Του για πάντα. Και υπάρχουν και μερικοί οι οποίοι μπορεί ποτέ να μην το μάθουν αυτό, εκτός και αν τους το πούμε εμείς.

Ας προσευχηθούμε ώστε να μην απομονωθούμε μέσα στις ευλογίες μας, με εσωστρέφεια, νοιαζόμενοι υπέρ το δέον για τους εαυτούς μας και τις δικές μας ανάγκες. Αντιθέτως, ας ζητήσουμε από τον Θεό να μας βοηθήσει να είμαστε ευαίσθητοι στο γεγονός ότι όλοι εκείνοι που μας φέρνει σε επαφή, είναι πλασμένοι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση δική Του και το ότι Αυτός τους αγαπά και πέθανε για τον καθένα τους.

Αγαπημένε μου Θεέ, γέμισέ με, με το δικό Σου Πνεύμα, τη συμπόνια και την αγάπη Σου, ώστε να μπορώ να μιλώ όπως θα έκανες Εσύ. Ακόμα καλύτερα Εσύ να μιλάς στους άλλους δια μέσου μου. Είθε τα ευγενικά λόγια της αγάπης Σου, της κατανόησής Σου, της φροντίδας και της αλήθειας Σου να ρέουν μέσα από μένα σαν να είμαι ένα κανάλι Σου, από τη δική Σου καρδιά στη δική τους.

Διαφώτισε τις πιο σκοτεινές πλευρές της καρδιάς τους με το δικό Σου φως και αγάπη. Δώσε τους ανακούφιση εκεί που έχουν αγωνία, ειρήνη εκεί που έχουν ανησυχία, ευτυχία εκεί που έχουν στεναχώρια. Αντικατέστησε τις έγνοιες τους με την παρηγοριά και τους φόβους τους με την πίστη. Και όταν είναι θέλημα Σου, χρησιμοποίησε κι εμένα να βοηθήσω να γίνει αυτό.

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΓΟΣ ΤΟΥ, MARIA FONTAINE ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Ομόρφυνε τη μέρα κάποιου άλλου

Μήπως η μέρα σου ήταν άσχημη επειδή συνάντησες κάποιον ο οποίος ήταν λίγο κακόκεφος; Ίσως κάποιον στο λεωφορείο ή έναν πελάτη στο κατάστημα – κάποιον τον οποίον κανονικά δεν θα είχες παρατηρήσει – όμως εκείνο το γκρινιάρικο ή αγενές άτομο χάλασε όλη σου τη μέρα.

Από την άλλη, μήπως μια μέρα σου ήταν θαυμάσια και αντιλήφθηκες αργότερα πως όλα ξεκίνησαν όταν συνάντησες κάποιον που σου φέρθηκε ιδιαίτερα όμορφα; Ίσως να ήταν ο τρόπος που σου χαμογέλασε ή ο τρόπος που έσκυψε και σήκωσε κάτι που σου είχε πέσει ή κράτησε ανοικτή την πόρτα για να περάσεις εσύ – μια τόσο απλή χειρονομία, η οποία όμως είχε μια τόσο θετική επίδραση στη μέρα σου.

Ο καθένας έχει επιρροή. Την κάθε στιγμή, η διάθεσή σου και το επίπεδο της ευτυχίας σου αντικατοπτρίζονται στα απλά πράγματα που κάνεις και στις απλές λέξεις που λες που οπωσδήποτε επηρεάζουν τους γύρω σου. Τι είδους αντίκτυπο έχεις εσύ συνήθως στους γύρω σου;

Σκέψου τα πράγματα που έκαναν οι άλλοι και ομόρφυναν τη δική σου μέρα και βάλε κι εσύ στόχο να κάνεις τα ίδια πράγματα για τους άλλους. Όχι μόνο θα ομορφύνεις την ημέρα κάποιου άλλου, αλλά θα ανακαλύψεις πως κι εσύ ο ίδιος θα είσαι πιο χαρούμενος και θα δεις τη ζωή πιο θετικά.